

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžo/107/2015
Identifikačné číslo spisu:	3013200272
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3013200272.9

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľiek 1/ Mgr. U. P., bytom V., 2/ K. U., bytom F., obe zastúpené advokátskou kanceláriou JUDr. Eckmann, s.r.o., so sídlom Mierové námestie č. 14, Trenčín, IČO: 47 241 110, proti odporcovi Mestu Trenčianske Teplice, so sídlom M. R. Štefánika č. 4, Trenčianske Teplice, IČO: 00 312 088, zastúpeného JUDr. Máriou Bustinovou, advokátkou, so sídlom Šrobárova 9, Trenčianske Teplice, za účasti Krajskej prokuratúry Trenčín, so sídlom Legionárska 7158/5, Trenčín, a za účasti vedľajších účastníkov 1/ D. M., bytom F., zastúpenej advokátskou kanceláriou Mojžiš a partneri, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8/A, Bratislava, IČO: 35 892 994, 2/ Ing. V. R., X., v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, konajúc o odvolaní D. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/42/2013-268 zo dňa 3. februára 2015 v časti výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením č. k. 13S/42/2013-268 zo dňa 03.02.2015 podľa § 250v ods. 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie, ktorým sa navrhovateľky domáhali ochrany pred nezákonným zásahom odporcu podľa § 250v O. s. p. a žiadali aby, súd zakázal odporcovi pokračovať v porušovaní práva navrhovateľiek uplatňovať ich mandát poslanca Mestského zastupiteľstva Mesta Trenčianske Teplice a uložil odporcovi umožniť navrhovateľkám uplatňovať ich mandát poslanca Mestského zastupiteľstva Mesta Trenčianske Teplice, pretože odpadol dôvod na preskúmavanie, či odporca nezákonným spôsobom zasahuje do práv a právom chránených záujmov navrhovateľiek, nakoľko uplynulo funkčné obdobie, v ktorom by navrhovateľky mohli uplatňovať svoj mandát poslanca mestského zastupiteľstva, t. j. ani vyhovenie návrhu by navrhovateľkám v súčasnosti už neumožnilo uplatňovať ich mandát poslanca mestského zastupiteľstva vo funkčnom období 2014 - 2018. V priebehu súdneho konania, skôr ako krajský súd vo veci meritórne rozhodol, totiž Predseda Národnej rady Slovenskej republiky rozhodnutím č. 191/2014 Z.z. vyhlásil voľby do orgánov samosprávy obcí a určil deň ich konania na sobotu 15.11.2014. Uvedeným uznesením krajský súd nepriznal žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov konania.

Proti uzneseniu krajského súdu podala vedľajšia účastníčka konania 1/ odvolanie v časti výroku o trovách konania nakoľko je názoru, že navrhovateľky pred podaním návrhu vedeli, kedy končí mandát, ktorý si chceli uplatňovať, a teda na základe času podali svoj návrh neskoro. Ďalej uviedla, že pri vyhlásení volieb do orgánov samosprávy mali navrhovateľky vziať svoj návrh späť, teda z ich strany išlo o opomenutie správania navrhovateľiek, ktoré zakladá ich zavinenie zastavenia konania podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. Ako vedľajšia účastníčka účelne vynaložila trovy konania na dva právne úkony, a teda podľa jej názoru nie je dôvod nepriznať jej náhradu trov konania, pretože jej chybou ani úkonom k zastaveniu konania nedošlo. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu v časti o výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa nikto nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní vedľajšej účastníčky 1/ a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie je potrebné odmietnuť.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250v ods. 8 O. s. p. na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Podľa § 250v ods. 7 O. s. p. proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Podľa § 250v ods. 6 O. s. p. súd konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Odvolací súd k veci uvádza, že k tejto problematike Najvyšší súd Slovenskej republiky už vyslovil právny názor vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3 Sžf/42/2010, v ktorom uviedol, že: „Konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy je konaním jednoinštančným, a teda opravný prostriedok, proti rozhodnutiu súdu podľa piatej hlavy, piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je prípustný“. V prípade, že krajský súd v napadnutom uznesení poučil účastníkov konania o neprípustnosti odvolania proti danému uzneseniu, je nutné považovať takýto postup krajského súdu za správny.

Ako vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p., opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Z ustanovenia § 250v ods. 7 O.s.p. je zrejmé, že proti rozhodnutiu súdu podľa piatej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je prípustný opravný prostriedok. Ak teda nie je prípustný opravný prostriedok proti výroku vo veci samej, tak nie je prípustný ani proti výroku o trovách konania.

Ak by mal zákonodarca v úmysle pripustiť opravný prostriedok proti rozhodnutiam o ochrane pred nezákonným zásahom orgánov verejnej správy, ako aj proti výrokom o trovách konania, takúto možnosť by zakotvil v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo dňa 14.09.2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú O.s.p. uviedol, že vzhľadom na toto

ustanovenie je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku akýkoľvek opravný prostriedok (teda aj odvolanie proti výroku o náhrade trov konania) prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Vzhľadom na uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie vedľajšej účastníčky 1/ podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.